

om denne Sag ved Indenrigsministeriets Budget. Jeg udtalte da, at jeg kunde ønske en hurtigere Tilplantning af de mange uproduktive Arealer, som Staten er i Besiddelse af. Ogsaa paa det Punkt tror jeg, at det var ønskeligt, at der fandt nogen Samvirken Sted mellem Indenrigsministeren og Finantsministeren, da de efter deres Stilling jo paa en Maade staa i Spidsen hver for en ikke ringe Administration af Skovvesenet, Indenrigsministeren ved Tilsynet med Hedeselskabet og Uddelingen af Midlerne dertil og tillige gennem Aftplantningen, Finantsministeren ved Domænerne og ved at foretage nye Indtjøb. Jeg tror, at det var ønskeligt, at der ogsaa paa det Omraade fandt Samvirken Sted, saaledes at i de Egne, hvor Kræfterne fortrinnsvis ere anvendte i det ene Ministeriums Tjeneste, det andet tog Hensyn dertil. Forøvrigt skal jeg ikke komme vidtløftigere ind paa selve denne Sag, saa meget mindre som den foreliggende Del af Budgettet forsaavidt ikke giver videre Anledning dertil, og som jeg allerede har udtalt mig udførlig derom under en anden Forhandling. Jeg henleder, som sagt, kun den høitærede Ministers Opmærksomhed derpaa.

H. C. Gold: Jeg skal blot overfor det Foredrag, som det ærede Medlem for Dønsje Amts 2den Valgkreds (K. Andersen) holdt angaaende Arrejs, tillade mig et Par ganske korte Bemærkninger. Jeg er nemlig ikke ganske klar over, hvilket Diemed det ærede Medlem havde med at holde dette Foredrag, thi det forekommer mig, at Udtalelserne i Finantsudvalgets Betænkning ikke kunne give tilstrækkelig Anledning dertil. Jeg slutter imidlertid af Foredraget, at det ærede Medlem frygtede, at Finantsudvalgets Betænkning skulde give vedkommende Lodsseiere Anledning til at tro, at de nu kunde vente, at der snart vilde blive gjort noget Extraordinært for at faae Søen udtørret. Jeg tror nu ikke, at denne Bemærkning i Finantsudvalgets Betænkning vil vække særlige Forhaabninger i den Retning; men paa den anden Side tror jeg heller ikke, at det var nødvendigt for det ærede Medlem at fremhæve alle de uovervindelige Vanstueligheder, som Ordningen af denne Sag kan frembyde, thi jeg tror, at alle de forskjellige Interesser, som det ærede Medlem hentydede til, ere saaledes omgærdede i selve Loven, der i et enkelt Kapitel ligefrem, som jeg tror at kunne sige med Sikkerhed, har havt denne Sags Ordning for Øie, at jeg mener ikke, at der kan være Noget omhelst at indvende imod, at Finantsudvalget opfordrer den høitærede Minister til at vise sig imødekommende

paa den Maade, her er angivet, og jeg vil haabe, at den høitærede Minister ogsaa i paakommende Tilfælde vil vise sig imødekommende. Der er ikke Tvivl om, at Staten som Eier og Bruger af Søen i det Dieblit denne Sag skulde ordnes, paa mange Maader vil faae Velighed til at vise sig imødekommende, og jeg tror heller ikke, at der vil være Noget iboven for at vente, at Staten som Bruger af Vandkraften vilde vise sig imødekommende, naar der bliver Spørgsmaal om at ordue denne Sag, og at de øvrige ganske vist modstridende Interesser kunne forliges paa den meget retfærdige Maade, som Loven har foreskrevet. Naar det ærede Medlem med Hensyn til Burderingen af de Ulemper, de Vedkommende lide, mente, at man maaste kunde betragte de Gæner, de maa vente, som en Servitut, kan jeg ikke benegte, at i juridisk Henseende kan det være rigtigt, at de Paagældende ved Kjøbet af deres Eiendom skulde have taget Hensyn dertil; men jeg tror dog, at man maa sffjelne mellem en Byrde af den Natur og en Byrde, der bestaar i en aarlig Afgift. Til en aarlig Afgift bør en Mand, naar han kjøber en Eiendom, tage Hensyn, men jeg tror ikke, at de vedkommende Eiere ved Kjøbet af deres Eiendomme faktisk have taget tilbørligt Hensyn til den store Ulempe, det virkelig er for dem, at der kan komme Vand paa deres Lodder fra Søen, og man maa navnlig tage Hensyn til, at til forskjellige Tider og i de forskjellige Aar kan Forholdet i saa Henseende være af forskjellig Bestaaffenhed. Jeg tror altsaa ikke, at vedkommende Eiere ialtsald have vurderet dette tilstrækkelig. Jeg skulde altsaa blot i Overensstemmelse med Finantsudvalget henstille til den høitærede Finantsminister i paakommende Tilfælde at vise sig saa imødekommende som muligt overfor Lodsseiernes Bestræbelser i saa Henseende.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Den ærede Ordfører har meget rigtigt gjort opmærksom paa, at det jo kun er saa Spørgsmaal, der under dette Afsnit egentlig komme til at foreligge til Afgjørelse. Det første af de Spørgsmaal, den ærede Ordfører nævnte, var det om en Forøgelse i Løn, et personligt Tillæg til den Aæftbefalende ved Geadarmeriforpiet. Jeg beklager, at det ærede Udvalg gennem sin Ordfører har fravaadet Thinget at gaa ind paa dette Forslag, da det forekommer mig at være billigt, naar man ser hen saavel til Vedkommendes Tjenestehedse som til hans Tjenestetid og hans nuværende Lønning. Han staar nu kun paa 2,400 Kr. og har ingen anden Avancementsudsiget end den Mulighed,